

Cartografies culturals: del mapa com a inventari al mapa com a acció

Published by [Interacció](#) [1] on 14/12/2012 - 10:30 | Last modification: 21/04/2026 - 07:55

L'article de Santi Martínez Illa i Roser Mendoza Hernández proposa una lectura àmplia de les cartografies culturals en un moment en què les tecnologies digitals transformen profundament la manera de produir, representar i utilitzar la informació cultural. El punt de partida és clar: la cartografia cultural neix vinculada a la necessitat de sistematitzar el coneixement sobre els recursos culturals d'un territori, especialment a partir dels anys noranta, amb l'elaboració d'atles i mapes que funcionaven com a "fotografies fixes" d'una realitat complexa i canviant.

Amb la incorporació dels sistemes d'informació geogràfica (SIG) i, posteriorment, de les eines geoweb, aquesta lògica es transforma. Els mapes deixen de ser només instruments de representació per esdevenir dispositius dinàmics capaços d'actualitzar informació, analitzar tendències i creuar dades en múltiples capes. Aquesta evolució permet interpretar millor les dinàmiques territorials, detectar concentracions o desequilibris en l'oferta cultural i integrar la dimensió temporal en l'anàlisi. Al mateix temps, la irrupció de la web 2.0 obre la cartografia a processos col·laboratius, amb la participació directa dels usuaris en la generació i geolocalització de continguts.

L'article distingeix clarament entre diverses funcions del mapping cultural. D'una banda, com a eina de sistemes d'informació cultural, orientada a inventariar i localitzar recursos. De l'altra, com a instrument de planificació estratègica, on la cartografia esdevé una base per a la presa de decisions en polítiques culturals. En aquest segon cas, el mapa no és un annex, sinó una peça central del procés de diagnosi i definició d'estratègies territorials.

Ara bé, els autors van més enllà d'aquesta dimensió instrumental. Proposen entendre les cartografies culturals també com a pràctiques amb valor cultural propi. Això implica reconèixer la seva relació amb l'art, amb la creació contemporània i amb noves formes d'expressió que utilitzen el llenguatge cartogràfic com a matèria primera. En paral·lel, emergeixen cartografies experiencials i participatives que recullen vivències, percepcions i usos quotidians del territori, sovint vinculades a projectes artístics o a processos comunitaris.

Aquest desplaçament amplia el sentit de la cartografia: de representar el territori a interpretar-lo, i d'interpretar-lo a activar-lo. Les cartografies passen a ser espais de construcció de relat, de producció de coneixement i també de participació cultural. Aquesta obertura, però, introdueix noves tensions, especialment pel que fa a la qualitat, la fiabilitat i l'actualització de la informació en entorns oberts i col·laboratius.

En conjunt, el text dibuixa un canvi de paradigma. La cartografia cultural deixa de ser només una eina tècnica per convertir-se en una infraestructura de coneixement i acció cultural, situada en la intersecció entre planificació, tecnologia i pràctica creativa.

Santiago Martínez i Illa, Roser Mendoza Hernández | Perifèrica: Revista para el análisis de la cultura y el territorio

[Cartografías culturales: mapeo y acción cultural](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: innovació cultural

Tags: cultura digital

Tags: planificació cultural

Tags: desenvolupament territorial

Tags: recerca cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2012/cartografies-culturals>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/encarniperi_2011_00037-00053.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3341>